

161

Forslag til lov

om

visse arbejderspørgsmål.

(Fremsat i folketinget den 21. marts 1949 af *Bertel Dahlgaard, Aage Fogh, Jørgen Jørgensen og Steen*).

§ 1.

Stk. 1. Når en arbejder uden andre afbrydelser end sådanne, der hidrører fra kortere sygdomsperioder eller kortere perioder uden beskæftigelsesmuligheder, har været beskæftiget i samme virksomhed i et år eller mere, skal arbejderen ikke kunne opsiges med kortere varsel end 2 uger. På tilsvarende måde skal opsigelsesvarslet være mindst 4, 7, 10 og 13 uger, når sådan beskæftigelse i virksomheden har strakt sig over henholdsvis mindst 2, 3, 4 og 5 år.

Stk. 2. Arbejdere, der har haft beskæftigelse som foran nævnt i over to år, kan efter egen opsigelse kun fratræde med mindst 2 ugers varsel.

Stk. 3. Et i henhold til bestemmelserne i stk. 1 og 2 afgivet varsel skal gælde fra en lønningsperiodes begyndelse.

§ 2.

Stk. 1. Med arbejdere, der er uden beskæftigelse og som følge af alder, invaliditet, sygdom eller andre årsager har mistet en del af arbejdsevnen, og som søger arbejde indenfor erhvervslivet, skal der kunne træffes aftale om beskæftigelse til en løn, der svarer til deres arbejdsindsats. Såfremt der ikke mellem de pågældende faglige organisationer er indgået overenskomst, der afgør løn- og arbejdsbetingelser i de foreliggende tilfælde, vil betingelserne være at fastsætte ved aftale mellem arbejderen og arbejdsgiveren og, såfremt vedkommende arbejder er medlem af en faglig organisation, med godkendelse af pågældende arbejdsorganisation.

Stk. 2. Opnås der ikke enighed mellem parterne eller organisationens godkendelse ikke foreligger, træffes endelig afgørelse af løn- og arbejdsbetingelser af den faste voldgiftsret eller af en af denne til behandling af herhenhørende spørgsmål valgt voldgiftsret.